

— Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα εκτίμησε ότι η καταχώριση μίας μόνης αυλάκωσης αναπαριστάμενης στο επίμαχο σημείο δεν θα μπορούσε να εμποδίσει τους ανταγωνιστές της Pirelli από το να παράγουν και να διαθέτουν στην αγορά ελαστικά που ενσωματώνουν την ίδια ή παρόμοια αυλάκωση. Μολονότι πέγμα ελαστικού αποτελείται από τον συνδυασμό και την αλληλεπίδραση διαφόρων στοιχείων, τουλάχιστον ένα μέρος του κοινού είναι σε θέση να εντοπίζει διάφορους τύπους αυλακώσεων που εμφανίζονται στο πέγμα του ελαστικού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Zaragoza (Ισπανία) στις 9 Ιανουαρίου 2019 — Ibercaja Banco, S.A. κατά TJ και UK

(Υπόθεση C-13/19)

(2019/C 148/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Zaragoza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ibercaja Banco, S.A.

Καθών: TJ και UK

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί η τροποποίηση της ρήτρας κατώτατου επιτοκίου, όπως προσδιορίστηκε στη σύμβαση και όπως περιγράφεται στο ιστορικό, να θεωρηθεί, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3 της οδηγίας 93/13 (¹), ως γενικός όρος συναλλαγών;
- 2) Μπορεί, υπό τις ίδιες περιστάσεις, να θεωρηθεί ως γενικός όρος συναλλαγών η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων κατά της τράπεζας; Μπορεί, δηλαδή, να θεωρηθεί ως γενικός όρος συναλλαγών συμβατική ρήτρα που διατυπώθηκε από τον επαγγελματία κατά γενικό τρόπο και για το περιεχόμενο της οποίας ουδεμία εξήγηση παρασχέθηκε στον καταναλωτή που προσχωρεί στη σύμβαση;
- 3) Θεωρείται, υπό τις περιστάσεις αυτές, ότι πληρούνται οι απαιτήσεις της σαφήνειας, της διαφάνειας, της πραγματικής κατανόησης της οικονομικής επιβαρύνσεως, της παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της συμβάσεως και της ατομικής διαπραγματεύσεως, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 93/13, όταν ο εν λόγω γενικός όρος συναλλαγών συνεπάγεται σημαντικές συνέπειες για τον καταναλωτή;
- 4) Πρέπει η απαίτηση περί παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, προκειμένου να καθοριστεί εάν μια συμβατική ρήτρα είναι καταχρηστική, να είναι η ίδια ή και αυστηρότερη (άρθρα 4 και 5 της οδηγίας [93/13]), όταν συμφωνείται η επί τα βελτίω αναπροσαρμογή ενός όρου που ενδέχεται να είναι άκυρος (συγκεκριμένες οικονομικές συνέπειες της επί τα βελτίω αναπροσαρμογής, ενημέρωση για τη σχετική νομολογία και τις συγκεκριμένες συνέπειες της κλπ.);
- 5) Θεωρείται ότι αρκεί η τήρηση από τον καταναλωτή χειρόγραφων σημειώσεων σχετικά με την επί τα βελτίω αναπροσαρμογή συμβατικής ρήτρας που είναι ενδεχομένως άκυρη, ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις της παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της συμβάσεως και της σαφήνειας που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 της οδηγίας [93/13], προκειμένου να αναπροσαρμοσθεί επί τα βελτίω συμβατική ρήτρα που ενδέχεται να είναι άκυρη;

- 6) Θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικό, κατά την εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας που έχει αναπροσαρμοσθεί επί τα βελτίω (άρθρα 4 και 5 της οδηγίας [93/13]), το γεγονός ότι το τραπεζικό ίδρυμα έλαβε την πρωτοβουλία της επί τα βελτίω αναπροσαρμογής ή του συμβιβασμού και ότι δεν επιτρέπεται η εξαγωγή του σχετικού εγγράφου εκτός των γραφείων της τράπεζας, παρά μόνο όταν αυτό υπογραφεί από τον καταναλωτή;
- 7) Μπορεί ρήτρα που ενδέχεται να είναι άκυρη, λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα της, να αναπροσαρμοσθεί επί τα βελτίω (αρχή του μη δεσμευτικού χαρακτήρα);
- 8) Μπορεί ο καταναλωτής, σε περίπτωση ρήτρας που ενδέχεται να είναι άκυρη λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα της έναντι του καταναλωτή, να παραιτηθεί από την άσκηση ένδικων βοηθημάτων (άρθρο 3 της οδηγίας [93/13] σε συνδυασμό με το παράρτημα της οδηγίας 93/13, σημείο 1, περίπτωση π', και αρχή της μη δεσμεύσεως του άρθρου 6 της οδηγίας);
- 9) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει η απαίτηση περί παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της συμβάσεως να είναι η ίδια ή και αυστηρότερη από ό,τι ισχύει κατά τη σύναψη της αρχικής συμβάσεως;
- 10) Απαγορεύει η απαίτηση περί παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της συμβάσεως (άρθρα 4 και 5 της οδηγίας [93/13]) να θεωρείται η ρήτρα **παρατήσεως** από την άσκηση ένδικων βοηθημάτων ως έγγραφο με **δευτερεύοντα και παρακολυθηματικό χαρακτήρα** (άρθρα 3, 4 και 5 της οδηγίας [93/13]);
- 11) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η εγκυρότητα της επί τα βελτίω αναπροσαρμογής άκυρων ενδεχομένως ρητρών και η παραίτηση από την άσκηση ένδικων βοηθημάτων με τα οποία μπορεί να ζητηθεί η κήρυξη της ακυρότητας και του ανισχύρου αυτών αντιτίθενται στο επιδιωκόμενο **αποτρεπτικό αποτέλεσμα** της οδηγίας 93/13 έναντι του προσφέροντος επαγγελματία (άρθρο 7 της οδηγίας [93/13] και απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016 ⁽¹⁾);
- 12) Μπορεί συμβατική ρήτρα που ενδέχεται να είναι άκυρη λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα της, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 93/13, να δεσμεύει τον θιγόμενο από τη ρήτρα αυτή καταναλωτή, μέσω συμφωνίας συναπτόμενης μεταξύ της τράπεζας και του πελάτη, μετά τη σύναψη της συμβάσεως που περιέχει την εν λόγω ρήτρα, και προβλέπουσας τη μη εφαρμογή της καταχρηστικής ρήτρας από τον επαγγελματία έναντι κάποιας άλλης παροχής από τον καταναλωτή; Μπορεί, δηλαδή, άκυρη ρήτρα να καταστεί έγκυρη μέσω συμφωνίας συναπτόμενης με τον καταναλωτή για την αντικατάστασή της με άλλη πιο ευνοϊκή ρήτρα; Πρέπει μια συμφωνία αυτού του είδους να θεωρηθεί ότι αντικείται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας [93/13];
- 13) Πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην απαγόρευση της αθέμιτης συμπεριφοράς και της αθέμιτης εμπορικής πρακτικής έναντι των καταναλωτών, περί της οποίας διαλαμβάνουν η αιτιολογική σκέψη 14 και [τα] άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2005/29 ⁽²⁾, συμπεριφορά που επιδεικνύει τραπεζικό ίδρυμα, όπως αυτή που περιγράφεται στα πραγματικά περιστατικά;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

⁽²⁾ Απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Gutiérrez Naranjo κ.λπ. (C-154/15, C-307/15 και C-308/15, EU:C:2016:980).

⁽³⁾ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 25 Ιανουαρίου 2019 —
X-GmbH κατά Finanzamt Z

(Υπόθεση C-48/19)

(2019/C 148/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof